

OMYLNİK (15) *sb m*

o jasne.

sg *N* omylnik (1). ◇ *G* omylnika (1). ◇ *D* omylnikowi (1). ◇ *I* omylniki(e)m (2). ◇ *V* omylniku (4). ◇ *pl G* omylnik(o)w (3). ◇ *D* omylnik(o)m (2). ◇ *A* omylniki (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

1. *Ten, który błędzi, waha się, nie ufa, schodzi ze słusznej drogi* (4) : Słuchayże czym tu Pan frodze grozi temu omylnikowi á themu letniemu kthory sie zówiefza w wątpliwościach fwoich *RejAp* 43v; fłepy á zwłazczá w wierze świętey záfłepiony/ iuz o tym dofyć piłmá mamy/ gdyż tákowym omylnikom Pan owłzem obiecował zówzdy dosłepić oczu ich/ iż będą widzieć iáfná á fzczyrą prawdę Páńfká/ á nie zrozumieią iey. *RejAp* 43v; *RejZwierc* 84.

Szereg: »omylnik a wątpliwy zawieszacz« (1): Słuchayże iż przedfię ten miłostíwy Pan y tych omylnikow á tych wątpliwych zówiefzáczyw opuścić niechce *RejAp* 44.

2. *Falszecz* (5) : Iefzczę y drugi bład tych omylnikow obalamy z tych fłow P. Iezufowych *SkarKaz* 549a.

W połączeniu szeregowym (1): Iefliże sie też chczesz ciełzyć nádzyeią ábo wfpomożeniem iákiego zyemskiego człowieká/ obacz iáko go piłmo zowie/ zyemią/ błotem/ omylnikiem [!]/ łgarzem. Ten nie tylko tobie/ ále áni sam sobie nic pomoc nie może/ bez łáki á wfpomożenia Páná tego *RejPos* 138v.

Szereg: »omylnik a wykrętnik prawdy« (1): A ty záfie omylniki á wykrętniki prawdy Páńskie/ iuz nie máłz ták fprofnych przewiłk [!] iáko ich Duch święty názywać raczy/ ábowiem pfy niememi z gárdły zátuczónemi *RejAp* [13]v.

a. *Złośliwe przekręcanie wyrazu „ewanjelik”* (2) : Nic dobrego omylniku/ chćiałem rzec Ewánieliku miły. *OrzRozm* B, B4v; [Do Omylniká/ chćiałem rzec Ewánieliká A prawda omylniku/ Zeć tu w fadno dano *HerbLek* [K2]].

3. *Zwodźca, ten, kto sprowadza na złe, niewłaściwe drogi* (6) :

W połączeniu szeregowym (1): kthory rádziłz ná niewinnego/a ftárałz sie o vpadek iego/ iż cie Pan zowie fynem czarownym/ fynem cudzołożnym/ omylnikiem á łgarzem przed oblicznością swoią *RejPos* 323.

Wyrażenie: »omylnik świata tego« (3): A tu fłuchay nędzny omylniku fwiátá tego/ iż tu Pan nie mowi náwroc sie do dekrethałow/ náwroc sie do wymyflów á do wftaw ludzkich *RejAp* 36, 33; *RejPos* 261.

Szeregi: »fałszownik a omylnik« (1): Iuz też wiefz zapłátę fałszowniká á omylniká káźdego/ iż ma ftrácić dułżę swoię/ á iáko Pan frodze mu sie vpomináć chcze/ owieczek ftráconych swoich z márných rąk iego *RejPos* 288v.

»omylnik a wymyślacz« (2): *RejAp* 33; iżci sie zyáwi ná on czás zówzdy przed oczyma thwymi wiele omylnikow á wiele wymyflaczow fwiátá thego *RejPos* 261.

»zwodnik abo omylnik« (1): tedy fzemrali przeciwko iemu/ iż to nie Mełfyálz/ iż to muśi być zwodnik ábo omylnik iáki. *RejPos* 324.

4. [bot. *Asarum europaeum* L., kopytnik pospolity, bylina z rodziny kokornakowatych (*Aristolochiaceae*); używana w lecznictwie ludowym i homeopatii; asarina Cn: Omylnik/ Afarina. wild Hafelwurtz m. 38. *SienHerb* K4#v.]

Synonimy: 2. fałecznik, falesznik, fałszarz, fałszerz, fałszyrz, łgarz, matacz, oszust, sykofanta, szalbierz; 3. zwodnik, zwodca, zwodziciel, zwodźca.

Cf **OMYLACZ**, [OMYLCA]